

[Arbejdsministeren.]

er sikret de beskæftigede ferie med løn efter regler, der ikke stiller dem ringere end de i nærværende lov indeholdte bestemmelser.“

Det er altså med henvisning til denne bestemmelse, Arbejdsgiverforeningen og Fællesrepræsentationen har ønsket den trufne aftale konfirmeret. Men det er klart, at vi kan drøfte såvel disse spørgsmål som andre problemer nærmere i det udvalg, som bliver nedsat.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på det ærede medlem hr. Juul Madsens betragtninger om, at der ikke er tale om nogen nødstedt gruppe. Jeg tror, det ville være virkelig urimeligt, hvis de mange tusinde medhjælperere ikke fik samme feriefremgang og samme resultat som andre. Det kan ikke være rimeligt, at medhjælperen på kost og logi i brugsforeningen eller købmandshandelen ude på landet får goder i kraft af overenskomstsmæssige aftaler — de har i øvrigt allerede fået dem — medens andre, som så nogenlunde er stillet på samme måde, ikke får dem.

Jeg vil ikke bestride, at man vel nok kan gøre forsøg på at indregne i lønnen, altså eliminere, det tillæg, som her skal ydes. Men jeg tror ikke, det vil ske i vidt omfang. Det er egentlig en lidt besynderlig tanke, synes jeg, der ligger bag en udtalelse af denne karakter. Det er, som om man ville frigøre sig for de lovmæssige forpligtelser, der kunne blive tale om. Det forudsætter i alle tilfælde, at man kan blive enig om det, og selv om det bliver tilfældet, vil jeg mene, at man ikke ved personlige aftaler kan fravige lovens regler i denne henseende.

Det ærede medlem sagde videre, at man af forskellige grunde ikke kan gøre lønnen op, før fæstemålet er afsluttet. Det er vel rigtigt, og det gælder også på andre områder, hvor man har ferie med løn. Men jeg tror nu, man skal tage praktisk på tingene, klare det med en a conto-udbetaling og gøre endeligt op, umiddelbart før fæstemålet afsluttes.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh i de synspunkter, han har fremført vedrørende de personlige aftaler, som ikke kan betyde, at loven fraviges.

Til det ærede medlem hr. Chr. Madsen

vil jeg gerne sige, at i det udvalg, der er nedsat i henhold til ferieloven, behandler organisationerne en række problemer, og det er meningen, at man vil arbejde videre med disse ting. Jeg skal ikke komme ind på alle disse problemer. Jeg er naturligvis bekendt med, hvad der er sket i Norge og Sverige, og jeg tror også, at spørgsmålet om fire ugers ferie på et eller andet tidspunkt vil blive aktuelt her i landet, men det har jo direkte forbindelse med arbejdstidens længde; således har man da også gjort det op i Norge.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Mose Hansen for de positive synspunkter både vedrørende ferieloven og vedrørende medhjælperloven. Vi må i udvalget kigge nærmere på nogle af de fremførte enkeltheder. Det ærede medlem spurgte direkte, om jeg mente, at ferien kan forlænges med 3 dage efter medhjælperloven. Det mener jeg ikke der er hjemmel til.

Ninn-Hansen: Jeg har en enkelt bemærkning til den højtærede arbejdsminister i anledning af ministerens henvisning til § 6, stk. 2, i forbindelse med den aftale, der er truffet mellem arbejdslederne og Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg er godt klar over, at man kan gå til direktøren for arbejds- og fabriktilsynet, som det hedder, og få en sådan tilladelse, men det vil jo sige, at det ikke er en ret for de lønmodtagere og arbejdsgivere, der i enkelttilfældene vil kunne opnå enighed om det. Hvis man i de enkelte tilfælde bliver enig om 3 dages ferie i stedet for den $\frac{3}{4}$ pct.s godtgørelse, der er tale om, vil det nemlig, hvis ikke de opnår tilladelse dertil efter § 6, stk. 2 — og det må der jo regnes med i enkelte tilfælde — gå dem som i det tilfælde, det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte, at de så kommer til at betale godtgørelsen alligevel. Jeg synes ikke, det er rimeligt, for hvis man her — det erkender den højtærede minister også — er nået frem til noget fornuftigt, nemlig at man i stedet for udbetaling af godtgørelsen skal kunne lægge 3 dages ferie til den ferie, man har i forvejen, hvorfor skal det så ikke være en mulighed, som alle har, uden at der skal være tale om en stor aftale, der skal forelægges i medfør af § 6, stk. 2? Jeg forstår imidlertid, at den højtærede minister også